

Alkatrész Szeminárium '85

Híradástechnikai Tudományos Egyesületünk Alapanyag és Alkatrész Szakosztálya 1985. szeptember 18—20. között rendezte meg Balatonfüreden évenkénti, több mint 30 év óta hagyományos tanácskozását.

Az idei Szeminárium fő témája,

„A népgazdaság elektronizálása és az elektronikai ipar fejlődésének főbb irányai”

volt.

A magyar elektronikai ipar több, mint 300 szakembere, 40 plenáris és szakmai előadást hallgatott meg és gondjaink megoldását kereső kerekasztal vitában vett részt.

A Szervező Bizottság ez alkalommal elsősorban a szakmai, technológiai, műszaki-tudományos és az alkatrészellátásai foglalkozó előadásokra koncentrált.

A múlt évi Szeminárium fő témája, Tudományos Egyesületünk 1974-ben kidolgozott, elektronikai iparunk kiemelt fejlesztését sürgető „KIÁLTVÁNY”-a és annak 10 éves évfordulója volt, melynek alkalmából átfogó jelleggel foglalkozott, a magyar elektronikai ipar fejlődési problémáival.

Az idei Szemináriumot, Fock Jenő a MTESZ elnökének és Köveskúti Lajos a HTE elnökének jelenlétében, dr. Tófalvi Gyula, Egyesületünk főtitkára nyitotta meg.

A főtitkári megnyitó előadásban átfogó képet kaptunk arról, hogyan illeszkedik ez évi Szemináriumunk az előző évek, évtizedek mondanivalójához, továbbá értékelés hangzott el, milyen eredmények várhatók a VI. ötéves tervidőszak végén, az Elektronikai Központi Fejlesztési Program I. szakasza nyomán.

A főtitkári megnyitó foglalkozott az EKFP II. szakaszának, a VII. ötéves tervidőszakra várható célkitűzéseivel, a KGST együttműködésben várható tartalmi változásokkal és újra sürgette az állami beavatkozást az elektronikai alkatrészipar kiemelt fejlesztésének segítése és megvalósítása érdekében.

Dr. Budinszky József bevezető előadásában az elektronikai kultúra általános fejlődését vizsgálta. Különös figyelmet szentelt az új szerkezeti anyagok és új módszerek eredményes felhasználásának. Átfogó előadásában részletesen fog-

lalkozott a társtudományok, közöttük a technológiák, az anyagtudományok, az energiatudományok, a biológia stb. fejlődésével.

A plenáris előadásokban Göblös János, a Remix műszaki igazgatója és Wollitzer György, a MEV tudományos igazgatója foglalkozott a passzív, illetve az aktív alkatrészek kutatás-fejlesztésének és gyártásának eddigi eredményeivel és a jövőbeni célokkal.

A résztvevők sajnálattal hiányolták a plenáris előadások közül, hogy az idei Szemináriumon nem képviseltette magát az elektronikai berendezésgyártó ipar.

A Szervező Bizottság gondolt az átfogó ipari helyzet bemutatására, programba is iktatta ezen probléma plenáris bemutatását, de az utolsó pillanatban közbejött akadályok az előadás megtartását megakadályozták.

Az idei Szemináriumon akarva-akaratlanul is az alkatrészellátás problémái és megoldási lehetőségei középpontba kerültek és ezzel kapcsolatosan új elképzelésekről is számot adtak az EMO szakemberei.

Az alkatrészellátás egyre növekvő gondjai tükröződtek a kerekasztalvitában is.

A Szeminárium a következő határozatot hozta:

A

Híradástechnikai Tudományos Egyesület
1985. évi
ALKATRÉSZ SZEMINÁRIUMÁNAK
H A T Á R O Z A T A

Híradástechnikai Tudományos Egyesületünk 1985. szeptember 18—20. között rendezte meg, több mint 30 éves múltira visszatekintő

ALKATRÉSZ SZEMINÁRIUMÁ-t.

Az egybegyűlt több száz fős szakmai, társadalmi fórum megvitatta a hazai elektronika, azon belül az alkatrészipar és alkatrészellátás helyzetét, valamint azoknak, a népgazdaság elektronizálási programjával való összefüggéseit.

Tudományos-műszaki előadásokban, kerekasztalvitákban s személyes beszélgetésekben cseréltek gondolatokat az ország alkatrész szakemberei kutatás-fejlesztésünk, gyártásunk és alkatrészellátásunk helyzetéről, gondjairól, a gondok megoldásának lehetőségeiről és a jövőről.

Az elhangzottakat összefoglalva, a Szeminárium az alábbi határozatot hozta:

1. A VI. ötéves tervidőszak és az Elektronikai Központi Fejlesztési Program I. szakaszának végéhez közeledve, a Szeminárium aggodalommal állapítja meg, hogy Egyesületünk több mint egy évtizedes társadalmi kezdeményezése, az Elektronikai Központi Fejlesztési Program létezése és a magyar elektronikai szakmai közvélemény évtizedes egyetértése ellenére sem valósult meg elektronikai alkatrésziparunk olyan dinamikus fejlesztése, amelyet elektronikai berendezésgyártó iparunk, valamint a népgazdaság egyéb ágazatainak, továbbá a társadalmi környezet egyes területeinek alkatrészigénye megkívánt volna. Az elmúlt öt esztendőben, az Elektronikai Központi Fejlesztési Program előirányzatai ellenére, tovább romlott a hazai elektronikai alkatrészellátás, amelyet elektronikai alkatrésziparunk elmaradottsága, az ország gazdasági és devizagondjai, a szocialista országok közötti együttműködés jelenlegi színvonala és az embargó terjedése, együttesen idézett elő. Ezzel összefüggésben sajnálattal kellett megállapítani, hogy az Elektronikai Központi Fejlesztési Programban kitűzött, VI. ötéves tervidőszaki induló célok, csak részben tudnak megvalósulni. A folyó tervidőszakban elért részeredmények és a világ elektronikájában végbe ment dinamikus fejlődés egybevetéséből megállapítható, hogy a kormányprogram ellenére tovább nőtt alkatrésziparunk relatív elmaradottsága.
2. A Szeminárium szakmai közvéleményében aggodalmat kelt az is, hogy az Elektronikai Központi Fejlesztési Program II. szakaszaként, a VII. ötéves tervidőszakra kidolgozott és többszöri átdolgozás után elfogadásra javasolt programváltozat nem vállalja fel elektronikai alkatrésziparunk elmaradottságának gyors felszámolását és ismét, csupán olyan programot tartalmaz, amely a világ elektronikai fejlődéséhez való közelítésünket nem teszi lehetővé. Tudományos Egyesületünk, több mint egy évtizeddel ezelőtt — 1974-ben, a Pécsi alkatrész-konferencia után — kidolgozott, az ország vezető testületeihez eljuttatott elvi álláspontja és az abban foglalt koncepció ma is töretlenül aktuális és ebből kiindulva változatlanul szükségesnek ítéljük egy olyan dinamikus elektronikai alkatrészipari fejlesztési program megvalósítását, amely rövid időn belül fel tudja számolni elmaradottságunkat. Ezzel együtt, változatlanul szükségesnek ítéljük egész elektronikai iparunk

átfogó, szelektív fejlesztését, ha el akarjuk érni, hogy elektronikai iparunk be tudja tölteni népgazdasági, társadalmi és politikai szerepét.

3. Várhatóan, a szocialista országok közötti együttműködésben, tartalmi és minőségi javulások következnek be néhány éven belül. Úgy ítéljük, hogy az elektronika területén, ezeket a kedvező változásokat elsősorban azok az országok tudják majd követni, amelyeknek elektronikai berendezésgyártó iparukkal és az ország elektronikai alkatrészigényével arányos nagyságú és színvonalú háttér-
iparuk is van. Ennek hiánya, bármely relációban, hátrányos pozíciókat, kiszolgáltatottságot és együttműködési akadályokat fog okozni, amely nemcsak egész elektronikai iparunk továbbfejlődését, hanem elektronikai iparunk termékeit felhasználó egyéb népgazdasági ágazatok, (alágazatok) termékeinek fejlődését is veszélyeztetik.
4. Az utóbbi három ötéves tervidőszak, azon belül elsősorban a most záruló VI. ötéves tervciklus tapasztalatai, de a világ más országaiban lezajlott elektronikai fejlődés tapasztalatai is bizonyítják, hogy bármely országban, egy megfelelő dinamikájú elektronikai ipari fejlődés, csak meghatározó állami segítséggel oldható meg. Különösen vonatkozik ez a háttériparra. Ilyen jellegű és színvonalú állami beavatkozás és segítség nélkül, nem számolható fel elektronikai alkatrésziparunk elmaradottsága sem.
5. A Szeminárium felkéri Egyesületünk elnökét és főtítkárárt, hogy jelen határozat szellemében képviseljük Tudományos Egyesületünket az elektronizáció minden kérdésében és kéri a HÍRADÁSTECHNIKA c. folyóiratunk főszerkesztőjét, hogy mostani szemináriumunk határozatának biztosítson nyilvánosságot.

Balatonfüred, 1985. szeptember 20.

Dr. Tófalvi Gyula,
a HTE
főtítkára

Bráda Ferenc,
a HTE
Alapanyag-
és Alkatrész Szakoszt.
elnöke

Javaslom minden egyes olvasónk számára, hogy ha megteheti, vegye elő folyóiratunk 1984. évi szeptemberi 9. számát, melyben összefoglalóan közreadtam az elmúlt évtized alkatrész szemináriumainak, konferenciáinak határozatait.

Az elvégzett összevetésből mindenki levonhatja a maga számára a megfelelő következtetést, de mindenképpen azt, hogy nagyon sok munka vár még ránk, hogy az 1974-ben kitűzött célt a megvalósításig segítsük.

Főszerkesztő